

Miljøministeren (Chr. Christensen):

Sundhedsstyrelsen har medvirket ved udformningen af de regler, der nu bliver gennemført.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 903

8) Til *socialministeren* af:

Stavad (S):

»Hvordan vil ministeren sikre, at de i forvejen urimelige karensbestemmelser ved sygdom ikke kan overstige de i loven fastsatte 8 timer?«

Skriftlig begrundelse

Lovens § 1 foreskriver, at man ved sygdom højst kan miste lønnen for 8 timer.

Problemet opstår, når timelønnede møder på arbejde, men bliver syge og må forlade arbejdet inden arbejdstids ophør. Herved mister den timelønnede betaling for de resterende timer den pågældende dag, men ved fravær tillige for hele den efterfølgende dag. I praksis kan karensperioden i modstrid med loven således blive på 14-15 timer.

Også i forhold til forsikringsordningerne opstår problemet, da der først ydes dækning fra 2. hele sygedag.

Stavad (S):

Uanset hvad man i øvrigt mener om loven om karensdag, mener jeg, at vi kan sige, at lovens § 1, stk. 1, er prisværdig klart formuleret:

»For lønmodtagere, der har ret til fra arbejdsgiveren at få udbetalt løn under sygdom, bortfalder retten til løn for 1. hele fraværsdag i en sygeperiode, dog højst lønnen for 8 timer.«

Det mener jeg ikke er opfyldt i den bekendtgørelse, ministeren har udsendt, og hvoraf det fremgår, at lønmodtagere ved sygdom har ret til at få udbetalt løn fra arbejdsgiveren fra 2. hele fraværsdag. Det betyder, at hvis man er timelønnet og ikke har en sikret ret i sin overenskomst og må gå hjem på grund af sygdom, f.eks. efter 1 time, så mister man lønnen for resten af den pågældende dag samt hele den efterfølgende dag, altså i alt 15 timer. Derfor vil jeg godt høre mini-

sterens hjemmel til den bekendtgørelse, der er udsendt, og hvordan ministeren, som det hedder i spørgsmålet, vil sikre, at ingen får mere end 8 timers karenstid.

Socialministeren (Palle Simonsen):

Efter dagpengeloven har der hidtil været ret til dagpenge fra 1. hele fraværsdag ved fuld uarbejdsdygtighed på grund af sygdom, ikke for fravær i en del af arbejdstiden den dag, hvor den sygdomsramte har været nødt til at forlade sit arbejde.

Ved indførelsen af karensdagen blev dagpengeloven ændret, således at der er ret til dagpenge fra 2. hele fraværsdag ved fuld uarbejdsdygtighed på grund af sygdom. Der er derimod ikke sket ændringer i dagpengelovens princip om, at dagpenge ved fuld uarbejdsdygtighed kun kan udbetales for hele fraværsdage, og en sådan ændring har heller ikke været tilsigtet.

Bestemmelsen i lov om begrænsning af løn under sygdom om, at der maksimalt kan trækkes for 8 timer, vedrører alene 1. hele fraværsdag. Jeg kan tilføje til spørgeren, at da vi havde debatten om karensdagslovgivningen her i folketinget, fremgik det meget klart, at når man mødte på arbejde og måtte gå hjem, fordi man var blevet syg, så gjaldt karensdagen først fra den næste dag. Det fremgår meget klart af hele den debat, vi har haft det sidste år.

Stavad (S):

Så må jeg tage mine første bemærkninger i mig igen, for så er det meget uklart formuleret. Der står ikke noget i denne paragraf om, at det skal ses i forhold til de hidtidige bestemmelser. Der står klart og tydeligt, at ingen lønmodtager kan rammes af mere end 8 timer, men som loven fungerer, kan man rammes af væsentligt mere. Dertil kommer, at det i den pjece, sikringsstyrelsen har udsendt om karensdagen, hedder:

»En lønmodtager med flere arbejdsforhold har én karensdag på 1. fraværsdag i hvert arbejdsforhold.«

Må jeg illustrere det med et konkret eksempel fra min hjemby. En dame arbejder mandag og tirsdag hos købmanden og onsdag, torsdag og fredag i sparekassen. Hvis vedkommende dame bliver syg om tirsdagen, så mister hun hele sin løn om tirsdagen hos